

rettet i 1934; nogle af de til Kontoret knyttede Personer foretager for Tiden Undersøgelser i Brasilien af Behandling af Spedalskhed.

Diskussionen i 2. Udvalg blev kortvarig. Alle de Repræsentanter, der havde Ordet, udtalte sig stærkt rosende om Sundhedsorganisationens Virksomhed, idet de under Omtale af Forholdene i deres respektive Lande paaviste, hvorledes den bidrog eller kunde bidrage til Fremskridt i Sundhedsplejen i dem. Det skal nævnes, at den *ungarske* Delegerede ønskede Reglerne for Anmeldelse af smitsomme Sygdomme gjort ensartede, navnlig forsaavidt angaar Observationsperioden, der er forskellig i de forskellige Lande, og at den *australske* Delegerede udtalte Ønske om, at den foran omtalte Beretning om Ernæring og offentlig Sundhedspleje, der endnu kun var foreløbig, blev uddybet paa to Punkter, naar den blev endelig: Ikke blot burde Menneskets Behov udtrykkes i videnskabelige Udtryk (Kalorier o. s. v.), men ogsaa i Fødemidler angivet ved deres gængse Navne. Dernæst burde der tages Hensyn til Klimaets Indflydelse paa Menneskets normale Ernæringsbehov og denne Indflydelse angives.

Forsamlingens Beslutning vedrørende Sundhedsspørgsmaalet fik følgende Ordlyd:

»Forsamlingen har med Tilfredshed gjort sig bekendt med, at Forvaltningerne i alle Verdensdeles Lande gør større og større Brug af Sundhedsorganisationens Tjenester og yder Organisationen en stigende Bistand til Udøvelsen af dens Hverv;

og godkender Sundhedsorganisationens Arbejde, og Ordførerens Forslag og henviser de i vedkommende Beretning omtalte Tilbud om Medvirken og Forslag til Undersøgelse i Hygiejnekomiteén.«

D. Ernæringsspørgsmaalet.

Paa australsk Initiativ fremsatte tolv Delegationer, deriblandt den danske, Forslag om, at den 16. Forsamling skulde behandle Spørgsmaalet om Ernæringens Ind-

flydelse paa Befolkningens Sundhed, dels fordi det var et socialt og økonomisk Problem, dels fordi det havde Interesse ud fra Landbrugssynspunkter.

Spørgsmaalet henvistes til 2. Udvalg, hvor den *australske* Delegerede indledede Forhandlingerne med en Begrundelse af Forslaget, idet han straks betonedede, at det ikke var ren Idealisme, der dikterede dettes Indbringelse. En Undersøgelse kunde føre til bedre Sundhedstilstande i alle Lande og samtidig løse Landbrugskrisen. I Betragtning af Videnskabens Fremskridt var der ingen Grund til, at Lævefoden ikke skulde være højere, end den er. Det var de økonomiske, politiske og sociale Videnskaber, der ikke havde fulgt med de andre i Udviklingen. Som Følge deraf beklagede man Overflod og greb til Indskrænkninger; disse kunde være nødvendige for en kort Tid, men indeholdt ikke en varig Løsning.

Det var en Kendsgerning, at store Dele af Befolkningerne paa Grund af Fattigdom eller Uvidenhed ikke fik den Ernæring, der var bedst for dem, eller tilstrækkeligt af den, og dette skadede deres Helbred og deres Ydeevne. Adskillige Sygdomme kunde udryddes eller formindskes ved en Forbedring af Ernæringen. Af Sundhedsorganisationens Undersøgelser synes det at fremgaa, at selv i de rigeste Lande var mindst 20 pCt. af Befolkningen underernæret.

Som Emner for Undersøgelse og Forbedring pegede han paa vordende Mødres og Smaabørns Forplejning, Næringsværdien af Soldaters Føde, Levering af Fødemidler til Arbejdsløse og Anvendelse af Fødemiddeloverskud til særlig haardtramte Egne. Megen Understøttelse til Landbruget kunde bedre anvendes til saadanne Formaal og til Forøgelse af Købeevnen, hvorved denne Understøttelse vilde blive overflødig.

Af Hindringer for en Forandring til det bedre nævnte han de høje Fordelingsomkostninger, den store Forskel mellem Engrospriser og Detailpriser, og de høje Priser for vigtige Levnedsmidler, f. Eks. for Smør i visse Lande. En Forøgelse af Smørforbruget vilde forbedre Landbrugs-